

بسم الله الرحمن الرحيم
از حکمت های حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله و سلامه علیه
در محضر آیت الله استاد محمد شجاعی (مد ظله العالی)

أَكْبَسُ النَّاسُ مَنْ رَقِضَ دُنْيَاهُ
غررالحکم جلد 1 ص 370

زیرکترین و زرنگترین مردم کسی است که دنیا را یک دفعه کنار بگذارد؛ هر چه غیر خداست با خودتان تطبیق کنید، با عملتان؛ اینها برای تطبیق است، اگر کسی بخواهد دنبال قضیه را بگیرد. این « خودتان » گفتن باعث می شود انسان خودش را تطبیق نکند؛ « خودمان ».

پس کلام پاک دردلهای کور
می نیاید می رود تا اصل نور
کلام پاک وقتی به دل من رسید، اگر جای خود را ندید، می رود به اصل خود. باید گوش شنوا باشد نه از آن گوشهایی که بین دو گوش سوراخ است؛ از این می شنود و از آن بیرون می رود.
هر کلام پاک، قرآن فرمایشات معصومین علیهم السلام، همه حقایق عبودی، حکم هستند؛ حال بخشی از سخنان حضرت علی علیه السلام را حکم نامیده اند ولی همه حکم هستند .
مَنْ يُوتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا (سوره بقره 269)
لقد اتينا لقمان الحكمة (لقمان 12)

پس کلام پاک دردلهای کور
وان فسون دیو دردلهای کثر
می نیاید می رود تا اصل نور
می رود چون کفش کژدرپای کثر
(مولوی)

این مال ماست در مقابل آن کلام پاک.
اگر دیدید اینها که شنیده ایم از قرآن و روایات، در دل ما جا نکرده و ما عوض نشدیم، (من همان خاکم که هستم، البته عوض شدن نیست، بدتر شدن است) این جور هم هست؛ چرا؟ پس کی، پس چطور؟ اگر اینها حقیقت است پس چه باید کرد؟